

[Aksel Larsen.]

nende, men jeg kan tilføje, at verden var nær ved atomkrigen natten mellem den 5. og 6. november. Der indløb fra Tyrkiet meldinger til general Gruenthers hovedkvarter i Paris om, at store sovjetiske bombestyrker fløj over tyrkisk territorium mod syd. Alt, hvad NATO rådede over af effektivt, strategisk flyvemateriel i den europæiske region, blev gjort klart, en stor del af maskinerne var på vingerne, indtil man fik melding om, at man havde taget fejl i Tyrkiet: det var ikke flyvemaskiner, men vildgæs! Tænk, hvis man ikke havde fået den melding i rette tid, så havde vi haft storkrigen. (*Stats- og udenrigsministeren* [H.C. Hansen]: Hvor stammer historien fra?). Ja, den højtærede udenrigsminister burde som udenrigsminister være orienteret om dette, og det er meningsløst, at han stiller et sådant spørgsmål til mig. (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Hvor stammer historien fra?). Den stammer fra engelske og amerikanske militærskribenter. I øvrigt kan den højtærede udenrigsminister jo forhøre sig hos sine forbindelser i Paris, om det ikke er rigtigt. Hovedsagen er, at Danmark reelt er uden indflydelse på, om en krigssituation, hvori vi er inddraget, opstår, ingen indflydelse har på, hvad vore så kaldte allierede foretager sig, men ulykkerne kommer til at ramme os.

Det er bl. a. disse grunde, der får os til at indtage den stilling til Danmarks militærbetonede udenrigspolitik og til militærvæsenet herhjemme, som vi indtager. Det er måske heller ikke uberettiget at minde om, at der dog var engang, hvor selv det danske socialdemokrati, skønt krigsvåbenene dengang var helt anderledes og man ikke kunne bestride, at der var visse muligheder for forsvar af vort land i tilfælde af angreb, indtog det standpunkt, at afrustning var det eneste, der kunne give sikkerhed for Danmark i en verden, der var opdelt i militærblokke. Nå ja, jeg er ikke så sikker på, at synspunktet var helt rigtigt, jeg minder blot om det. Men jeg tror, at med de moderne krigsmidler har Danmark ingen chance, hvis storkrigen skulle udbrude, og derfor synes jeg, man skulle spare på de militære budgetter og koncentrere Danmarks anstrengelser internatio-

nalt for at hidføre nedrustning, afspænding, afskaffelse af atomvåben og lignende. Jeg tror, det er den eneste vej frem til sikkerhed for Danmark, og det vil samtidig give de muligheder, der er brug for for skabelsen af en bedre økonomi og bedre leveforhold for den danske befolkning.

Viggo Stareke: Det var ikke uden interesse, man påhørte den højtærede statsministers tale i går, hvori han ligesom angav sin recept for det, som skulle ske med befolkningen efter valget. Der er bare det kedelige ved det, at den højtærede statsministers tale var meget mat, at indholdet var meget tamt, og at der var ualmindelig mange almindeligheder i den. Jeg skal nævne nogle ganske enkelte af de ting, som den højtærede statsminister koncentrerede sig om.

Han ønskede en stærk og positiv produktionspolitik. Hvad er det for noget? Han ønskede at sikre et stærkt og stabilt byggeri. Hvordan? Han ønskede, at en erhvervs-mæssig udbygning skulle søges ophjulpet. Ikke et ord om, hvordan det skal gøres. Han ønskede en demokratisk skattereform, hvilket er et meget vidt begreb. Denne demokratiske skattereform skulle rationalisere vort skattesystem og betyde større retfærdighed i byrdernes fordeling. I dette sidste punkt begynder statsministeren jo at nærme sig noget; men vi fik bare ingen forklaring på, hvad han forstår ved retfærdighed i skattelovgivningen.

Den højtærede statsminister citerede en udtalelse af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, hvori det ærede medlem siger, at der gives ingen garanti for, at man kan standse inflationen, så længe der er inflation i den øvrige verden. Ja, det er jo et standpunkt; det er at indtage den passive stilling, at inflation er noget, der kommer af sig selv. Men det er det ikke, inflation er noget, man laver, inflation er noget, man laver i Danmark, men som man også laver i de andre lande. Jeg vil her pege på den interessante ting, at der er noget, der er fælles for de lande, der har inflation, nemlig at de alle sammen tillader grundspekulation. Inflation skabes kun, når man laver kunstig købekraft ved udpumpning af flere penge i forhold til de producerede varer, ved udpumpning af mere